Οξυγόνο στη γενοκτονία από την ΕΕ

Στις 23 Ιουνίου, οι Ευρωπαίοι Υπουργοί Εξωτερικών ενέκριναν πολιτικά την έκθεση των υπαλλήλων της Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας Εξωτερικής Δράσης (EEAS), η οποία κατέληγε στο συμπέρασμα ότι το Ισραήλ παραβιάζει τα ανθρώπινα δικαιώματα στην Παλαιστίνη και, κατά συνέπεια, το Άρθρο 2 της Συμφωνίας Σύνδεσης ΕΕ-Ισραήλ. Η επικυρωμένη έκθεση διαπιστώνει ότι το Ισραήλ χρησιμοποιεί την πείνα ως όπλο πολέμου και είναι ένοχο για αδιάκριτες δολοφονίες αμάχων, απαρτχάιντ και βασανιστήρια κρατουμένων. Παρ' όλα αυτά, οι Ευρωπαίοι πολιτικοί αποφάσισαν όχι να επιβάλουν κυρώσεις στο Ισραήλ, αλλά να συζητήσουν μαζί του.

Στις 10 Ιουλίου, η Ύπατη Εκπρόσωπος της ΕΕ για τις εξωτερικές υποθέσεις, Kaja Kallas, ανακοίνωσε μια «συμφωνία» με τον Ισραηλινό Υπουργό Εξωτερικών, Gideon Sa’ar, με σκοπό τη «βελτίωση της ανθρωπιστικής κατάστασης στη Γάζα». Δεν δημοσιεύθηκε κανένα υπογεγραμμένο έγγραφο μεταξύ των δύο μερών. Αν και στα συμπεράσματά της 27ης Ιουνίου το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο «ζητά άμεση κατάπαυση του πυρός» και «προτρέπει το Ισραήλ να άρει πλήρως τον αποκλεισμό της Γάζας και να επιτρέψει την άμεση και ανεμπόδιστη πρόσβαση του ΟΗΕ και των υπηρεσιών του», τίποτα από αυτά δεν περιλαμβάνεται στο κείμενο που δημοσίευσε η Kaja Kallas ανακοινώντας τη «συμφωνία» της με το Ισραήλ. Αντιθέτως, σύμφωνα με το κείμενο αυτό, η βοήθεια πρέπει να παραδίνεται από το ίδιο το Ισραήλ που πρέπει παράλληλα να λαμβάνει «μέτρα για να διασφαλιστεί ότι κανένα μέρος της δε θα καταλήξει στα χέρια της Χαμάς».
Σε αντίθεση με τα Συμπεράσματα του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου της 26ης Ιουνίου, η άτυπη συμφωνία της 10ης Ιουλίου αναγνωρίζει, έμμεσα, στο Ισραήλ το «δικαίωμα» να συνεχίσει να παρεμποδίζει τα Ηνωμένα Έθνη και να διανέμει αποκλειστικά και μόνο το ίδιο το πόσιμο νερό και τα τρόφιμα. Ανακοινώνοντας αυτή τη συμφωνία, η ΕΕ κλείνει τα μάτια στις καθημερινά ρεπορτάζ που αποδεικνύουν τη χρήση αυτών των διανομών από το Ισραήλ ως δόλωμα για να σκοτώσει ακόμα περισσότερους άνδρες, γυναίκες και παιδιά. Επιπλέον, το γεγονός ότι η ΕΕ αποδέχεται να συνάψει συμφωνία με το Ισραήλ χωρίς να έχει επιτευχθεί εκεχειρία δείχνει πως δεν προσπαθεί να ασκήσει πραγματική πίεση για να την επιβάλει.

Ανακοινώνοντας αυτή τη συμφωνία-φάντασμα, που δεν είναι τίποτε περισσότερο από μια άτυπη συνεννόηση, η ΕΕ ευλογεί τη χρήση της διανομής νερού και τροφίμων ως παγίδα θανάτου για τους Παλαιστίνιους που το Ισραήλ σφάζει εδώ και 21 μήνες και ως εργαλείο εκδίωξής τους από τη γη τους. Στις 15 Ιουλίου, το Συμβούλιο των Υπουργών Εξωτερικών επρόκειτο να συζητήσει το θέμα των κυρώσεων κατά του Ισραήλ, το οποίο είχε αναβάλει στις 23 Ιουνίου. Εκτός από την αναστολή της

Συμφωνίας Σύνδεσης μεταξύ ΕΕ και Ισραήλ (σε ισχύ από το 1993), στο τραπέζι βρισκόταν και η πρόταση 26 κρατών-μελών να δημιουργηθεί μια «μαύρη λίστα» με ακραίους σιωνιστές εποικιστές — παρόμοια με αυτή που υπάρχει για τους Ρώσους «ολιγάρχες». Η Πολωνία στήριξε το μέτρο, επισημαίνοντας ότι οι φανατικοί αυτοί Εβραίοι έκαψαν την προηγούμενη εβδομάδα μια χριστιανική εκκλησία του 5ου αιώνα. Άκαρπη προσπάθεια. Η Ουγγαρία έβαλε βέτο σε αυτό το μέτρο. Η Γερμανία, η Αυστρία και η Δανία ηγήθηκαν των κρατών που αντιτάχθηκαν σε οποιαδήποτε αναστολή –έστω και μερική– της Συμφωνίας Σύνδεσης. Με λόγο που θύμιζε τους Ναζί, οι υπουργοί αυτών των τριών χωρών επέμειναν στο «δικαίωμα του Ισραήλ στην αυτοάμυνα», ακόμα κι αν αυτό σημαίνει τη δολοφονία πρόωρων νεογνών στις θερμοκοιτίδες τους, ακόμα κι αν αποδείχτηκε ότι οι ισραηλινοί ελεύθεροι σκοπευτές στοχεύουν παιδιά στο στήθος και στο κεφάλι. Οι κυβερνήσεις αυτές υιοθετούν απόλυτα την απο-ανθρώπιση των Παλαιστινιών που προωθεί το Ισραήλ.

Η Ισπανία και η Ιρλανδία βρέθηκαν πλήρως απομονωμένες και η Ευρωπαϊκή Ένωση αρνήθηκε –τελικά– να υιοθετήσει οποιαδήποτε κυρώση κατά του Ισραήλ μέχρι τον Οκτώβριο του 2025. Το μόνο που αποφάσισε είναι να ελέγχει την εφαρμογή της «συμφωνίας για την ανθρωπιστική βοήθεια», που είναι τόσο άτυπη όσο και ασύμβατη με το διεθνές δίκαιο, κάθε δύο εβδομάδες. Αυτή η απόφαση δεν σημαίνει τίποτα λιγότερο από πράσινο φως στο Ισραήλ να συνεχίσει τη γενοκτονία για τουλάχιστον άλλους τρεις μήνες. Η ΕΕ παριστάνει ότι δεν ακούει τον ανοιχτά γενοκτονικό λόγο μελών της ισραηλινής κυβέρνησης όπως ο Ben-Gvir, υπουργός Εθνικής Ασφάλειας, που καλεί στην αποίκιση της Γάζας και στην εκδίωξη όλων των Παλαιστίνιων, ενώ διαθέτει αρκετές έδρες στη Κνέσετ για να ρίξει τον Νετανιάχου όποτε θέλει.

Στη μόνη ερώτηση για την κατάσταση στην Παλαιστίνη που επιτράπηκε κατά τη διάρκεια της συνέντευξης Τύπου, η Kaja Kallas είπε ότι η διανομή της βοήθειας ήταν πιο εύκολη κατά τη διάρκεια της σύντομης εκεχειρίας μεταξύ Ιανουαρίου και Μαρτίου 2025. Ωστόσο, αρνήθηκε να προωθήσει οποιοδήποτε μέτρο για την επιβολή μιας τέτοιας εκεχειρίας. Το ειρωνικό είναι ότι είχε ξεκινήσει την ίδια συνέντευξη λέγοντας πως «οι κυρώσεις κατά της Ρωσίας είναι απαραίτητες για να της στέρησουν τη δυνατότητα να διεξάγει πόλεμο». Αυτή την ίδια Ρωσία που, σε αντίθεση με το Ισραήλ, δεν έχει ποτέ κατηγορηθεί από τις υπηρεσίες της ΕΕ ότι χρησιμοποιεί την πείνα ως όπλο πολέμου, ούτε ότι εφαρμόζει απαρτχάιντ και δεν ερευνάται από το Διεθνές Δικαστήριο για γενοκτονία. Η Κάλλας επανέλαβε μάλιστα αυτά που είπε στις 23 Ιουνίου: ότι «ο στόχος δεν είναι να τιμωρηθεί το Ισραήλ». Οι 50.000 άμαχοι νεκροί στη Γάζα προφανώς δεν έχουν την ίδια σημασία με τους 13.000 νεκρούς στην Ουκρανία, σύμφωνα με τα στοιχεία του ΟΗΕ. Από τη μία η Ρωσία, που πρέπει να τεθεί υπό ασφυξία μέχρι να σταματήσει την εισβολή της στην Ουκρανία. Από την άλλη, το Ισραήλ που πρέπει να συνεχίσουμε να θεωρούμε καλό εταίρο, ενώ διαπράττει γενοκτονία και κυβερνάται από φανατικούς θρησκεύομενους.

Το 2024, οι εξαγωγές από την ΕΕ προς το Ισραήλ αυξήθηκαν, φτάνοντας τα 26,7 δισεκατομμύρια ευρώ. Η ΕΕ είναι ο κύριος οικονομικός εταίρος του Ισραήλ, τόσο σε επίπεδο εμπορίου –έχοντας 25% περισσότερες ανταλλαγές με το Ισραήλ απ’ ό,τι οι ΗΠΑ– όσο και σε επίπεδο επενδύσεων, με σχεδόν

διπλάσιες αμερικανικές επενδύσεις στο Ισραήλ και λαμβάνοντας επτά φορές περισσότερες ισραηλινές επενδύσεις απ'ό,τι οι ΗΠΑ. Ευρωπαϊκές αμυντικές βιομηχανίες όπως η Rheinmetall ή η Leonardo τροφοδοτούν τη μηχανή γενοκτονίας του Ισραήλ, αποκομίζοντας ρεκόρ κερδών. Οι οικονομικοπολιτικές ελίτ της Ευρώπης φαίνεται να βρίσκονται σε ένα θανατηφόρο εναγκαλισμό με τις σιωνιστικές-ισραηλινές ελίτ, ο οποίος τις ωθεί να υποστηρίξουν το μεγαλύτερο έγκλημα κατά της ανθρωπότητας του 21ου αιώνα, θυσιάζοντας έτσι για πάντα τη δυνατότητά τους να παριστάνουν ότι λειτουργούν ως παγκόσμιος εγγυητής του διεθνούς δικαίου και των ανθρωπίνων δικαιωμάτων.

Την ίδια ώρα, οι λιμενεργάτες στη Μασσαλία, στη Γένοβα και στον Πειραιά μπλοκάρουν τα φορτία όπλων προς το Ισραήλ, ευρωπαίοι δικηγόροι καταφεύγουν στο Δικαστήριο της ΕΕ κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και του Συμβουλίου της ΕΕ, για «σοβαρή και παρατεταμένη αδράνεια απέναντι στις παραβιάσεις του διεθνούς δικαίου στην κατεχόμενη παλαιστινιακή επικράτεια», ένα νέο πλοίο αλληλεγγύης με ευρωβουλευτές ετοιμάζεται να επανάλαβει το εγχείρημα του *Madleen*, στη Χώρα των Βάσκων οι παραδοσιακές λαϊκές γιορτές δονούνται από φιλοπαλαιστινιακά συνθήματα και δεκάδες τοπικές πρωτοβουλίες ετοιμάζονται να δείξουν μηδενική ανοχή στην αναπαραγωγή της φονικής εργατικής δύναμης των εφέδρων του ισραηλινού στρατού στις παραλίες της Νότιας Ευρώπης.

Ορισμένοι ακαδημαϊκοί προσπαθούν να κινητοποιήσουν για ακαδημαϊκό μποϊκοτάζ και για να μπει τέλος στην ευρωπαϊκή χρηματοδότηση της ισραηλινής έρευνας που συμβάλλει στην κατοχή. Στην άλλη άκρη του Ατλαντικού, τριάντα δύο κράτη, μεταξύ των οποίων και η Ισπανία, η Ιρλανδία, η Πορτογαλία, η Σλοβενία και η Νορβηγία, συναντώνται στην Μπογκοτά για να «υπερασπιστούν τα δικαιώματα των Παλαιστίνιων».

Το να σταματήσει η γενοκτονία είναι το μόνο που μετράει σήμερα, αν θέλουμε τα παιδιά μας να ζήσουν σε έναν σχετικά πολιτισμένο κόσμο. Η πρώτη γενοκτονία της Ιστορίας που μεταδίδεται απευθείας από τους ίδιους τους δράστες της, μόνο μια νέα εποχή γενοκτονιών μπορεί να ανοίξει, τα σημάδια της οποίας είναι ήδη ορατά σε διάφορες γωνιές του κόσμου. Λιγότερο από 24 ώρες μετά τη συνέντευξη Τύπου της Kaja Kallas, ο πρόεδρος του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου, António Costa, αναγκάστηκε να εκφράσει την ανησυχία του «για τις ισραηλινές επιθέσεις στη Δαμασκό σήμερα» και να τονίσει πως «η κυριαρχία και η εδαφική ακεραιότητα της Συρίας πρέπει να γίνουν σεβαστές». Έχοντας εξασφαλίσει μια τέτοια διπλωματική νίκη σε επίπεδο ΕΕ, η ισραηλινή επιθετικότητα ξεσπά. Προοδευτικοί Ισραηλινοί διανοούμενοι όπως ο Gideon Levy προειδοποιούν εδώ και δέκα χρόνια ότι τα πράγματα δεν μπορούν να αλλάξουν από το εσωτερικό του Ισραήλ, όπου ολόκληρες γενιές γαλουχούνται στο μίσος προς τους Άραβες και τους Μουσουλμάνους καθώς και με τον θρησκευτικό φανατισμό της ιδέας του «εκλεκτού λαού».

Σύμφωνα με αυτούς τους προοδευτικούς ισραηλινούς διανοούμενους, τα πράγματα μπορούν να αλλάξουν μόνο αν οι ευρωπαϊκές και βορειοαμερικανικές κοινωνίες καταφέρουν να επιβάλουν τον τερματισμό της οικονομικής, στρατιωτικής και πολιτικής υποστήριξης που κάνει το Ισραήλ να

συμπεριφέρεται σαν να βρίσκεται σε μια βαθιά τοξική εξάρτηση με την κατοχή και τις σφαγές.

Το να σταματήσει η γενοκτονική τρέλα του Ισραήλ σήμερα ισοδυναμεί με την ύψωσης ενός αναχώματος ενάντια στην παγκόσμια διολίσθηση προς τη βαρβαρότητα και απέναντι στην εξάπλωση των γενοκτονικών λογικών σε όλο τον πλανήτη.

Η εικόνα προέρχεται από την έκθεση του Transnational Institute, "Partners in Crime - EU complicity in Israel’s genocide in Gaza".